

РЕШЕНИЕ

№ 3311

гр. София, 14.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 14.04.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8206** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156–161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от М. П., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № 22221414003686-091-001/05.05.2015 г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложил ревизията и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 32 128,45 лв. за данъчните периоди м. 11.2013 г., м. 12.2013 г. и м. 01.2014 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

С жалбата се иска отмяна на РА като незаконосъобразен в частта, в която на дружеството е отказан данъчен кредит в размер на 32 128,45 лв за периода 01.11.2013 г. 31.01.2014 г. и са начислени лихви в тази връзка. Наведени са доводи за допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че неправилни органи по приходите са кредитирали Писмо изх. № В-619/13.03.2015 г. /л. 46 от делото/. Твърди се, че изводът направен в това писмо, че клинкерът е отпадък, е необоснован и неверен, поради което писмото не следва да се кредитира като относимо към случая. Излага се становище, че писмото е неотнормено и недопустимо в случая основание, което да обоснове качеството отпадък на клинкера, вследствие на което всички органи по приходите неправилно са го приели като единствен аргумент за отказа на данъчен кредит. Това от своя страна опорочавало и изцяло

девалидизирало аргументите за приложимостта на чл. 163а от ЗДДС спрямо доставките, съответно неправомерно начисляване на ДДС по фактурите. В Р. доклад /РД, л. 25 от делото/ и в акта не са посочени валидни аргументи в подкрепа на квалификацията на клинкера като отпадък, нито са конкретизирани видът и категорията на отпадъка. Изложено е становище, че извършващите ревизията не са изпълнили задълженията си произтичащи от принципите на обективност и по силата на служебното начало безпристрасно да установят всички факти и обстоятелства от значение за случая, а квалификацията на клинкера като отпадък във всички случаи налагала да бъде изяснено какъв отпадък е той. Пасивността на органите по приходите довела до неизясняване на фактическата обстановка, относима към природата на клинкера, както и до пълна материалноправна необоснованост на отказа на данъчен кредит, тъй като не е изяснено попадат ли изобщо доставките посочени в Приложение № 2 и ако да, под коя хипотеза от него. Изложено е становище, че органите по приходите не са доказали по категоричен начин, чрез обективни данни, че клинкерът е отпадък, което да обуслови приложението на чл. 163а от ЗДДС. Сочи се, че въпреки че ревизирият период е от 01.11.2013 г. до 31.01.2014 г., РД и РА сочат приложима Наредба № 2 от 23 юли 2014 г. за класификация на отпадъците. По време на ревизията е била в сила Наредба № 3 от 01.04.2004 г. за класификация на отпадъците, на която е следвало да се позоват органите, за да посочат дали и какъв точно вид отпадък е клинкерът. В депозирана писмена защита доразвива доводите си в насока, че процесния клинкер е придобит с цел да бъде ползван като суровина. Моли за отмяна на РА. Претендира разноски, за които предоставя списък.

Ответникът – Директорът на дирекция ОДОП излага становище за недоказаност и неоснователност на жалбата. Поддържа, че с процесния РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 32 128,45 лв за процесните периоди с мотива, че клинкерът е металургичен отпадък, поради което намира приложение специалния ред за „самоначисляване на данъка“ с протокол по чл. 117 от ЗДДС, който следва да бъде включен едновременно в дневника за покупки и продажби на жалбоподателя за съответния данъчен период. За целите на ЗДДС органите по приходите са квалифицирали доставките на клинкер като доставки на отпадък от металургично производство по глава 19а приложение № 2 от ЗДДС. Видно от полученото писмо изх. № В-619/13.03.2015 г. от РИОСВ – [населено място], както и от заключението на СТЕ клинкерът е металургичен отпадък. Поддържа, че е ирелевантно за спора дали самият жалбоподател е обработил получения клинкер. Сочи, че неправомерно прекият доставчик [фирма] е издал фактури с начислен ДДС. Същият е следвало да издаде фактури по реда на 163в от ЗДДС, без да начислява ДДС, като посочи основание за неначисляване на данъка чл. 163а от ЗДДС. След като данъкът е начислен неправомерно от процесния доставчик, правилно с РА на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано приспадане на данъчен кредит в размер на 32 128,45 лв. Моли жалбата да бъде оставена без уважение като недоказана и неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и в рамките на задължителната проверка по чл.160 от ДОПК, Административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 32 128,45 лв. за данъчните периоди м. 11.2013 г., м. 12.2013 г. и м. 01.2014 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

Във връзка с Решение № 2174/08.12.2014 г. на директора на дирекция ОДОП С. и на основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221414003686-020-01 от 29.12.2014 г. /л. 20 от делото/, връчена на 29.12.2014 г. по електронен път, издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.11.2013 г. до 31.01.2014 г.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № Р-2222141003686-040-01/07.01.2015 г. /л. 337 от делото/, № Р-2222141003686-040-02/29.01.2015 г. /л. 226 от делото/ и № Р-2222141003686-040-03 от 11.02.2015 г. /л. 211 от делото/, с които са изискани търговски и счетоводни документи, касаещи ревизирия период.

Изпратено е искане до Регионалната инспекция на околната среда и водите /РИОСВ/ - [населено място] с изх. № № Р-2222141003686-032-02/04.03.2015 г. /л. 45 от делото/. Получен е отговор с писмо изх. № В-619/13.03.2015 г. /л. 46 от делото/, съгласно което „клинкерът“ е отпадък от металургично производство. Същият е складиран на заводска площадка на бившия металургичен комбинат [фирма] в землището на [населено място], общ. М., обл. В. на „насипище“ (инженерно съоръжение за съхраняване на твърди отпадъци на повърхността на земята).

На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от проверките са обективирани в протоколи, както следва:

1. В Протокол от извършена насрещна проверка № П-04000615000115-141-001/19.02.2015 г. /л. 105 от делото/ на [фирма] е констатирано, че в срок са представени изисканите писмени обяснения и доказателства. Установено и, че [фирма] по договор от 08.03.2013 г. е продало на [фирма] „собствения си клинker“. Дружеството разполага с площадка за складиране на клинker, която е с обем от 12 880 куб. м., наоходяща се в [населено място], [община], област В.. Към договора са представени приемо-предавателен протокол от 08.03.2013 г., фактури № 86/28.10.2013 г. и № 88/29.10.2013 г. с предмет на доставката „по договор за продажба от 08.03.2013 г. на клинker“.

С оглед уточняване мястото на натоварване на клинкера е извършена допълнителна проверка. В протокол № П-22221415003307-081-01-27.01.2015 г., издаден от орган по приходите на НАП В. Т., офис В., е констатирано, че налично количество от 12 880 куб м. клинker, собственост на [фирма], е продадено на [фирма] по фактури № 86 и № 88 от м. 10.2013 г., които са без начислен ДДС на основание чл. 113, ал. 9 от ЗДДС. Т.-разтоварните работи са за сметка на купувача.

2. В Протокол за извършена насрещна проверка № П-04000615000117-141-001/09.02.2015 г. /л. 49 от делото/ на [фирма] е констатирано, че дружеството е издало фактура № 2744/29.10.2013 г. на [фирма] за 2 000 т. клинкер. Предходен доставчик е [фирма]. Представени са договор за покупко-продажба от 08.03.2013 г., сключен между [фирма] /продавач/ и [фирма] /купувач/; договор от 24.10.2013 г., сключен между [фирма] и [фирма] за продажбата на 2 000 т. клинкер; договор за наем, сключен между [фирма] /наемодател/ и [фирма] /наемател/ за временно и възмездно ползване на площ от 9 242 кв.м., находяща се в [населено място]; договор от 24.10.2013 г. за временно съхранение на 2 000 т. клинкер, сключен между [фирма] и [фирма]; приемо-предавателни протоколи между [фирма] и [фирма]; хронологични разпечатки на сметки от групи 70, 60, 50, 40, 30, 20 и оборотна ведомост за м. 10.2013 г.; писмени обяснения от управителя на [фирма]. Установено е, че фактура № 2744/29.10.2013 г. е включена в дневника да продажби за съответния период и плащането по нея е извършено на 12.11.2013 г. по банков път. Разходите за транспорт са за сметка на [фирма].

3. В Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221015000119-141-001/12.02.2015 г. /л. 121 от делото/ на [фирма] е констатирано, че дружеството е издало 19 фактури на [фирма] с предмет на доставката - клинкер. Представени са договор за покупко-продажба от 24.10.2013 г.; приемо-предавателни протоколи; кантарни бележки; дневни финансови отчети за извършени продажби от ЕКАФП; главни книги; извлечения от сметки 304, 4532, 411, 503, 501, 601 и 702; справка за стоков поток; писмени обяснения от управителя. Разходите за натоварване и транспорт са за сметка на купувача.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221414003686-092-001 от 02.04.2015 г. /л. 23 от делото/, срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА № 22221414003686-091-001/05.05.2015 г. /л. 33 от делото/, издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложил ревизията и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С РА е установен данък за възстановяване 21,50 лв., при деклариран от дружеството данък за възстановяване 32 155,16 лв. Корекцията на декларираните резултати се дължи на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС общо в размер на 31 128, 45 лв., в т.ч. за данъчен период м. 11.2013 г. - 8 497,83 лв., за данъчен период м. 12.2013 г. - 12 198,04 лв. и за данъчен период м. 01.2014 г. - 11 432,58 лв. по 19 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставките - клинкер.

В хода на съдебното производство са изготвени и приети съдебносчетоводна експертиза /л. 403 от делото/ и съдебнотехническа експертиза /л. 392 от делото/.

Вещото лице, изготвило съдебносчетоводната експертиза е установило, че

придобитият от [фирма] клинкер, съгласно фактура №[ЕИК]/29.10.2013 г., издадена от [фирма] е осчетоводен по дебита на счетоводна сметка 304 „Стоки“ и по кредита на счетоводна сметка 401 „Доставчици“. Фактура №[ЕИК]/28.10.2013 г., издадена от [фирма] на [фирма], е осчетоводена по дебита на сметката и по кредита на счетоводна сметка 401 „Доставчици“ доставка на клинкер по фактура №[ЕИК]/29.10.2013 г., издадена от [фирма] на стойност 62 060,00 лв и от счетоводните данни в Оборотна ведомост на [фирма] за период 01.10.2013 г. – 31.10.2013 г. с отразен дебитен оборот по счетоводна сметка 304 „Стоки“ 62 060,00 лв и отразен кредитен оборот по счетоводна сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“.

Последващата продажба на придобитият от [фирма] клинкер на [фирма] по фактура 2744/29.10.2013 г. е осчетоводена, като е дебитирана счетоводна сметка 411 „Клиенти“ с общата стойност на фактурата 12 000,00 лв и са кредитирани счетоводна сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“ с данъчна основа 10 000,00 лв и счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък продажби“ с начисленият ДДС 2 000,00 лв.

Последващата продажба на придобития от [фирма] клинкер на [фирма] по фактура 2744/29.10.2013 г. е осчетоводена по дебита на счетоводна сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“ и по кредита на счетоводна сметка 304 „Стоки“ с осчетоводено изписване на складова наличност клинкер за 5 668,62.

Вещото лице не е отговорило на въпроса как е осчетоводена фактура 2744/29.10.2013 г., издадена от [фирма], тъй като не са представени главни книга на счетоводна сметка 304 „Стоки“ на [фирма] с отразено заприходяване на закупеният клинкер, както и главна книга на счетоводна сметка 401/1 „Доставчици“, партида [фирма]. Фактурата е платена по банков път. Последващата продажба на придобитият от [фирма], съгласно издадените 19 бр. фактури е осчетоводена по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“, партида [фирма] с пълната стойност на доставките, кредитирани са счетоводна сметка 702 „Приходи от продажба на стоки на едро“ с данъчната основа и счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък продажби“ с начисленият ДДС.

Осчетоводяването на изписаният като продаден клинкер е по дебита на сметка 702 „Приходи от продажба на стоки на едро“ и по кредита на счетоводна сметка 304 „Стоки“ на [фирма].

Постъпленията от процесните доставки са осчетоводени с пълната стойност на дебита на счетоводна сметка 501 „Каса в лева“ и по кредита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“, партида [фирма].

Вещото лице е установило, че придобитият клинкер от [фирма] е вложен като материал, като влагането е осчетоводено по дебита на счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ и по кредита на счетоводна сметка 302 „Материали“. Разходите за материал КЛИНКЕР са осчетоводени в следствие по дебита на счетоводна сметка 611 „Разходи за основна дейност“ и по кредита на счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“.

Получените в резултат продукт железни стружки, желязо отпадък, окалина и мед

отпадък са осчетоводени, т.е. заприходени по дебита на счетоводна сметка 303 „Продукция“ произведени железни стружки, желязо отпадък, окалина и мед отпадък и по кредита на счетоводна сметка 611 „Разходи за основна дейност“ с разходите за произведените продукти.

Вещото лице е установило, че извършената от [фирма] продажба на така получените продукти железни стружки, желязо отпадък, окалина и мед отпадък са осчетоводени като приходи от продажби по дебита на счетоводна сметка 701 „Приходи от продажби на продукция“ и по кредита на счетоводна сметка 303 „Продукция“ със себестойността на продукцията. Дебитирана е счетоводна сметка 411 „Клиенти“, партида клиент [фирма] и партида клиент [фирма] и по кредита на счетоводна сметка 702 „Приходи от продажби на стоки“. Осчетоводено е приключване на счетоводна сметка 701 „Приходи от продажба на продукция“, като сметката е кредитирана при дебитиране на счетоводна сметка 702 „Приходи от продажби на стоки“.

Вещото лице, изготвило съдебнотехническата експертиза е посочило че клинкерът представлява твърд, спечен валцов металургичен отпадък. Съставът му зависи от състава на хранящата суровина. По делото не са приложени протоколи от химически анализи на процесния клинкер. Не може със сигурност да се твърди за процентното съдържание на цветни и черни метали и техните съединения, поради изчерпаните количества от клинкера в хранилището „Е.“. Основен металосъдържащ минерал във велц клинкера е желязото. Последното е получено от пирита в силно редукиционна среда. Междините между железните сверички се запълват с твърд разтвор на борнит и халкоцит с пиротин.

Посочено е, че клинкерът, получен като отпаден продукт от металургичното производство на мед, олово или цинк може да се разглежда като суровина за извличане на цветни метали: желязо, олово, мед, цинк, сребро чрез различни съвременни технологии. След извличането на металите остава т.нар. стъклофаза и силикати, които служат като основни суровинни източници за производството на редица строителни материали – цименти, мазилки и други. С оглед събраните по делото материали становището на вещото лице е, че клинкерът е бил използван от [фирма], [фирма] и [фирма] за търговски цели. Дружеството, освен че закупило клинкера, е извършвало и частичната му преработка – смилане и сортиране на фракции в специално пригодени помещения, находящи се в [населено място].

При извършената задължителна проверка по чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Р. акт е издаден от компетентен орган. Съдът намира, че обжалвания съдебен акт не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Настоящата жалба е подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 156 от ДОПК и след изчерпване на възможността за обжалване по административен ред, поради което се явява допустима. Разгледана по същество същата е **основателна**.

За да потвърди процесният ревизионен акт директора на дирекция ОДОП е приел, че

дадената от ревизиращите органи квалификация на клинкер като отпадък е направена единствено за целите на ЗДДС и въз основа на официално получената информация от РИОСВ - [населено място]. След като в хода на ревизията клинкерът е приет като отпадък, е следвало да се определи в обхвата на коя от изброените точки от 1 до 6 в част първа на приложение № 2 към глава 19а от ЗДДС, същият попада. На режима по чл. 82, ал. 5 от ЗДДС са подчинени доставките на битови, производствени, строителни и опасни отпадъци по Закона за управление на отпадъците и услугите по добив, обработка или преработка на отпадъци. Легална дефиниция на понятията „отпадък” и видове отпадъци не се съдържа в материалния данъчен закон в редакцията до 31.12.2013 г., поради което за целите на облагането по ЗДДС се възприемат дадените определения в §_1, т._17 – отпадък, т._4 – битови отпадъци, т._12 – опасни отпадъци, т._32 – производствени отпадъци и т._39 – строителни отпадъци от ДР на ЗУО. Доставките, включени в приложение № 2 към чл. 163а на ЗДДС се третират съобразно разпоредбите на глава 19а от ЗДДС. По силата на чл. 163а, ал. 2 от ЗДДС, тези доставки са с място на изпълнение на територията на страната и данъкът по тях е изискуем от получателя - регистрирано по този закон лице, независимо дали доставчикът е данъчно задължено или данъчно незадължено лице. Съгласно разпоредбата на чл. 163б от ЗДДС, начисляването на данъка се извършва от получателя с издаване на протокол по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС в срока по чл. 117, ал. 3 от ЗДДС, когато доставчикът е данъчно задължено лице. Когато доставчикът е регистрирано лице, доставките на стоки и услуги, посочени в приложение № 2 към глава 19 „а” от ЗДДС се документират с издаването на фактура, в която като основание за неначисляване се посочва чл. 163а, ал. 2 от ЗДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит се упражнява чрез отразяване на протокола по чл. 163б от ЗДДС, с който е начислен данъка, в дневника за покупки на получателя в месеца, през който правото е възникнало или през някой от следващите 12 данъчни периоди. С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит, без да е начислен ДДС за съответния период. Доколкото обаче ревизираното лице не е начислило данък с издаването на протокол по чл. 117 от ЗДДС, то резултат за съответния период в резултат на извършената с РА корекция само по отношение на данъчния кредит отново е нула. Следователно с корекцията, направена с РА, е отстранено данъчното предимство, което ревизираното лице неоснователно е ползвало, упражнявайки право на данъчен кредит, без да начисли ДДС върху стойността на спорните доставки на отпадък от металургично производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 163а, ал. 1 от ЗДДС данъчното събитие на доставки на стоки, посочени в приложение № 2 към глава деветнадесета на ЗДДС възниква съгласно общите правила по този закон. За отпадъците по посоченото приложение, в което влизат и процесните фактурирани стоки - металургични отпадъци, характерна особеност е, че данъкът е изискуем от получателя на стоките, поради което се прилага т. нар. механизъм на самоначисляването или обратно начисляване, като законът не държи сметка за доставчика дали е данъчно задължено или данъчно незадължено лице. Начисляването на данъка се извършва от получателя с издаване на протокол по чл. 117, ал. 2 в срока по чл. 117, ал. 3 - когато доставчикът е данъчно задължено лице или общ протокол за всички доставки, за които данъкът е станал изискуем през съответния данъчен период - когато доставчици са физически лица, които не са данъчно задължени. Протоколът се издава на последния ден на съответния данъчен

период. Принципът за изискуемост на данъка за доставките по Глава 19 от ЗДДС е по чл. 163а, ал. 2 ЗДДС - данъкът е изискуем от получателя, когато същият е регистрирано по закона лице. Налице са специални законови разпоредби - чл. 82, ал. 5 и чл. 163а, ал. 2 ЗДДС, които изключват изискуемостта на данъка от доставчика. Следва да се съобрази и фактът, че при т. нар. механизъм на "самоначисляване" получателят по доставките, а не доставчикът, е задължено лице за начисляване на данъка, като приложимостта на специалния режим не е обусловена от доказването на реалността на предходните доставки по веригата. Принципът на данъчен неутралитет следва да се спазва и при режима на самоначисляването, дори ако задължените лица са пропуснали някои формалности.

В случая ревизиращите органи единствено са се позовали на разпоредбата на чл. 163а ЗДДС и приложение № 2, като са посочили, че данъкът е неправомерно начислен от доставчика. Ответният орган като е потвърдил извода на ревизиращите, е изложил и подробни мотиви за механизма на самоначисляване на данъка на основание посочената правна норма. Както в РА и РД, така и в решението на ответника не се съдържа посочване на вида на доставката и съответно коя от хипотезите на Приложение № 2 към Глава 19а е налице в процесния случай.

В Приложение 2 към глава деветнадесета "а" са посочени стоките и услуги, предмет на доставка, за които се прилага чл. 163 а от ЗДДС.

За ДФ № 38/05.11.2013 г., 40/11.11.2013 г., 41/13.11.2013 г., 44/21.11.2013 г., 46/27.11.2013 г. от представените приемо-предавателни протоколи се установява, че доставките са извършени през м.11.2013 г. Тогава в сила е била редакцията на Приложение 2 от ДВ, бр. 108 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., съгласно което чл. 163а, се прилага по отношение на доставки с предмет 1. Б. отпадъци по Закона за управление на отпадъците, 2. Производствени отпадъци по Закона за управление на отпадъците, 3. Строителни отпадъци по Закона за управление на отпадъците, 4. Опасни отпадъци по Закона за управление на отпадъците, 5. Услуги по добив, обработка или преработка на отпадъци по т. 1 - 4. Същата е била в сила до м.12.2013 г.

За м.12.2013 г. са извършени доставки съгл. ДФ № 49.12.2013 г., 50/05.12.2013 г., 53/09.12.2013 г., 55/13.12.2013 г., 57/16.12.2013 г., 58/19.12.2013 г., 62/28.12.2013 г. За този период Приложение 2 е включвало 1. Б. отпадъци по Закона за управление на отпадъците, 2. Производствени отпадъци по Закона за управление на отпадъците, 3. Строителни отпадъци по Закона за управление на отпадъците, 4. Опасни отпадъци по Закона за управление на отпадъците, 5. Отпадъци от черни и цветни метали по Закона за управление на отпадъците, 6. Отпадъци от черни и цветни метали с битов характер по Закона за управление на отпадъците 7. Услуги по добив, обработка или преработка на отпадъци по т. 1 - 6.

По време на извършваните доставки по ДФ № 63/06.01.2014 г., 64/07.01.2014 г., 65/16.01.2014 г., 66/19.01.2014 г., 67/ 22.01.2014 г., 68/26.01.2014 г. и 69/28.01.2014 г. Приложение 2 е включвало 1. Б. отпадъци, 2. Производствени отпадъци, 3. Строителни отпадъци, 4. Опасни отпадъци, 5. Отпадъци от черни и цветни метали, 6. Отпадъци от черни и цветни метали с битов характер, 7. Услуги по добив, обработка

или преработка на отпадъци по т. 1 - 6.

За тези три периода ревизиращите органи не са квалифицирали по нито една от посочените в Приложение 2 на съответно приложимата редакция точки. Единствено бланкетно е посочено, че са били доставки на стока, съставляваща отпадък.

В случая не е налице доставка на отпадъци, която несъмнено би попаднала под режима на самоначисляване. Не е конкретизирано в коя от хипотезите на Част първа от Приложение 2 попада клинкера. Дори не е посочено, че се отнася до визирана в част първа стока.

По горните съображения Съдът намира процесния ревизионен акт за незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Направеното от страна на процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски е основателно. Представен е списък с разноски по чл. 80 от ГПК съгласно който, разноските са както следва: 50,00 лв държавна такса, с приложен по делото документ, адвокатско възнаграждение в размер на 2 016,00 лв, и 500 лв за изготвените ССЕ и СТЕ. Предвид горното и на основание чл. 161 от ДОПК, директора на дирекция ОДОП следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата от 2 566,00 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 2-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от М. П., в качеството му на управител, **Ревизионен акт** №№ 22221414003686-091-001/05.05.2015 г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложил ревизията и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 32 128,45 лв. за данъчните периоди м. 11.2013 г., м. 12.2013 г. и м. 01.2014 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от М. П., в качеството му на управител сумата от 2 566,00 лв, представляваща сторените по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: